

Πολιτιστική Εταιρεία Πανόραμα και Αρχείο (ΑΠΑΝ)
Ραβέννα Δεύτερη Διάλεξη μέρος β'
Μαριάννα Κορομηλά

Γοτθικές
πόρπες
400-500 μ.Χ.
Από τη Δανία
και την
Ουγγαρία

Το Βασίλειο του Οδόακρου / ή Οντοβάκαρ. Ήταν από το γερμανικός γένος των Σκύρων.
Κατέλυσε τη Δυτική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία το 476.
Τον σκότωσε ο Οστρογότθος βασιλιάς Θεωδέριχος ο Αμαλός στις 15 Μαρτίου του 493.

Europe at the Fall of the Western Roman Empire in 476 AD

Western Roman Empire to 476	KDM of ODOACER
Germanic peoples	Alamanni
Celtic peoples	Britons
Frankish victory	X
Ostrogothic victory	X

476 - 493

1591

Κατατροπωμένος ο Άρειος

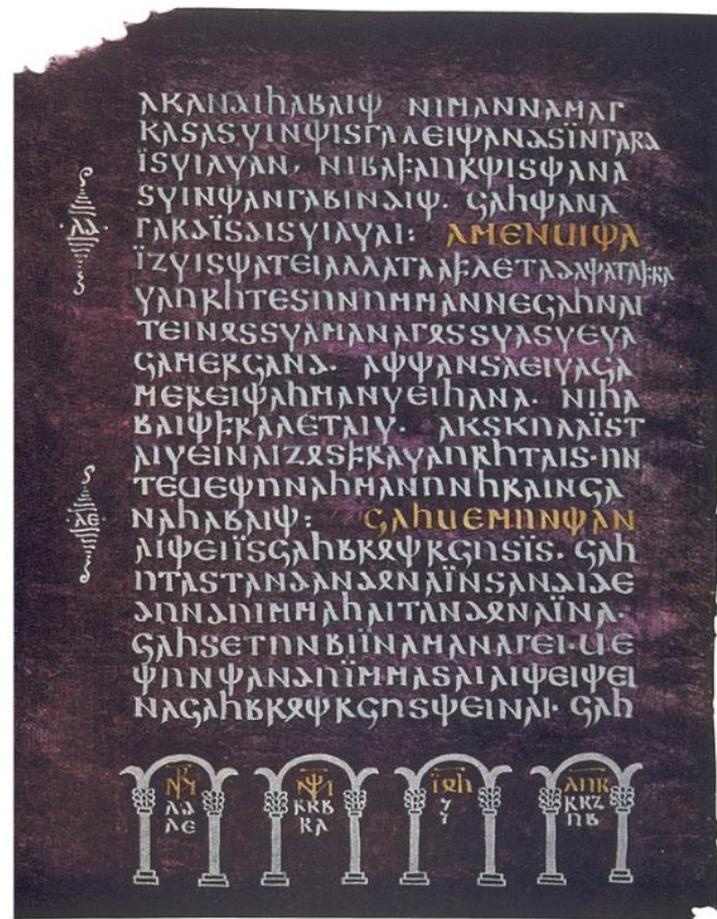
Λεπτομέρεια από εικόνα του Κρητός αγιογράφου Μιχαήλ Δαμασκηνού, που απεικονίζει την Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο στη Νίκαια (το 325). Εκεί καταδικάστηκε ο «Άρειος ο Θεομάχος» και η «αίρεσή» του.

Codex Argenteus / γερμ. Silverbibeln

Ο εικονογραφημένος αργυρός κώδικας του 6ου αιώνα φυλάσσεται στην Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη στην Ουψάλα

Πρόσφατες έρευνες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η «Βίβλος του Ουλφίλα», το ιερό και αρχαιότερο κείμενο στην ανατολική αρχαιογερμανική γλώσσα, είναι έργο μίας ομάδας σοφών που εργάστηκε στην παραδουνάβια Νικόπολη / Νικόπολις η προς Ίστρον (20 χλμ βόρεια του Veliko Tarnovo στη Βουλγαρία). Το γοτθικό αλφάβητο στηρίχτηκε κατά κύριο λόγο στο ελληνικό με δάνειο και από το λατινικό αλφάβητο και από τη ρουνική γραφή (μεσαιωνική σκανδιναβική).

Απόστολος των Οστρογότθων θεωρείται ο Αυξέντιος από το παραδουνάβιο Δορύστολο / Σιλίστρα (δουνάβιο λιμάνι). Ήταν μαθητής υπθ Ουλφίλα.

ΑΤΤΑ ΠΙΝΣΑΡ ΨΠ ΙΝ ΗΙΜΙΝΑΜ
ΥΕΙΠΗΝΙ ΝΗΜΩ ΨΕΙΝ

Η βαυαρική *Βαχμπάλα* και η γερμανική γλώσσα

Το 1807, ο Λουδοβίκος της Βαυαρίας, συνέλαβε την ιδέα ενός τεμένους που θα δόξαζε τη γερμανική γλώσσα, το θεμελιώδες στοιχείο της εθνοτικής ενότητας. Σκοπός του Λουδοβίκου ήταν να ενισχύσει την διαδικασία της ενοποίησης των γερμανικών κρατών, δίνοντάς της το βάθος και το εύρος του χρόνου και του χώρου. Όταν ανέβηκε στον θρόνο, έβαλε μπροστά το σχέδιο του. Το 1830, ανέθεσε την πραγματοποίηση του τεμένους στον διάσημο αρχιτέκτονα Λέο φον Κλέντσε, γνωστό και για τη δράση του στην Αθήνα της εποχής του Όθωνα.

Βαχμπάλα

ULPHILA
BISCHOF GOTHA
BIBELÜBERSETZER
+ VOR CCCLXXX

Ουλφίλα

FRIEDIGER
ANFÜHRER
DER WESTGOTEN
+ NACH CCCLXXX

HECHTILDE
BILGE KÖNIGEN
I TEUTSCHEN
+ VOR DCCCXLVIII

ROSWITHA
DICHTERIN
GESTORBEN
VOR M

Ατάουλφος

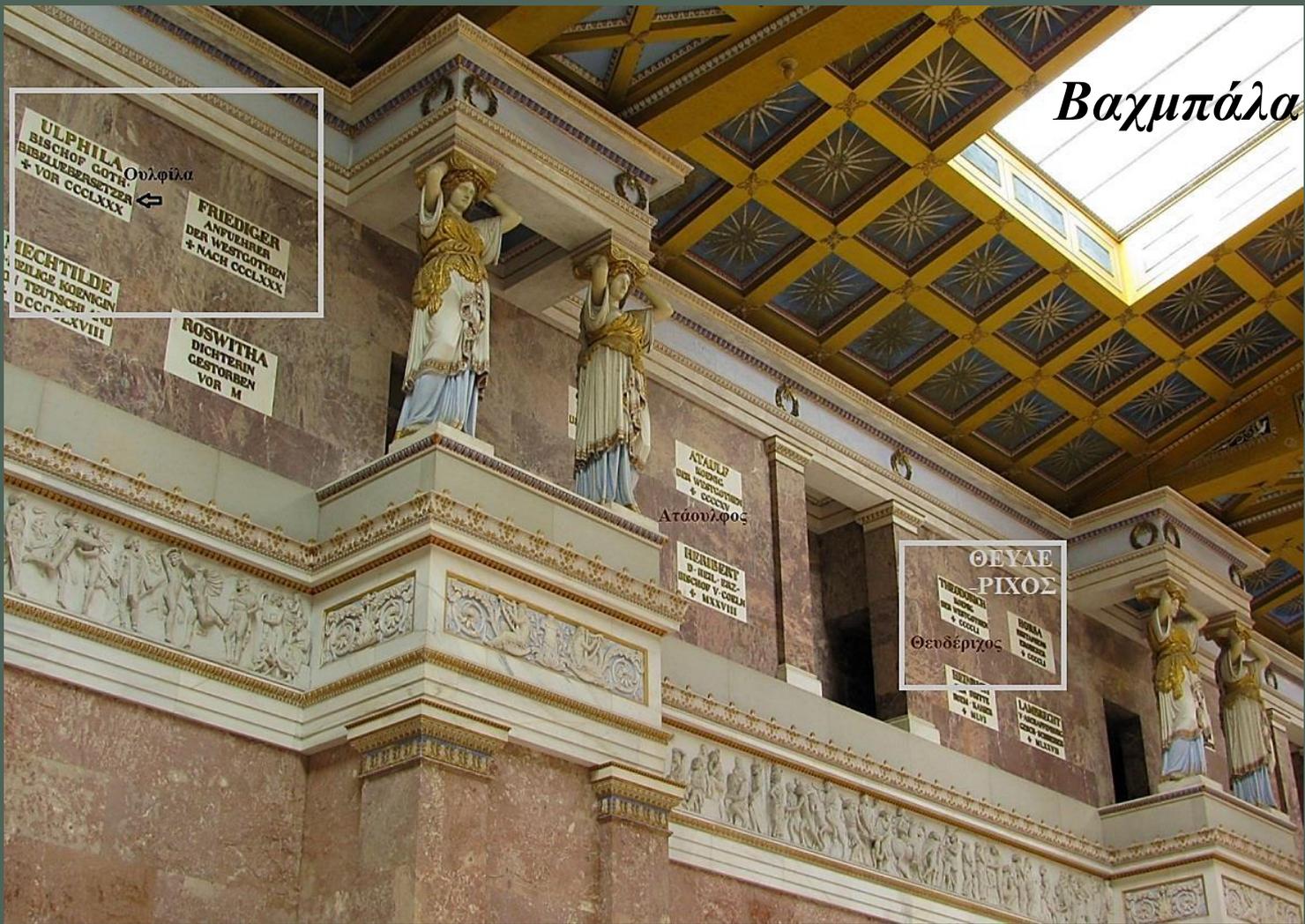
ΘΕΥΑΕ
ΡΙΧΟΣ

THEODORICH
KÖNIG DER
WESTGOTEN
+ VOR CCCLII

THEODORICH
KÖNIG DER
WESTGOTEN
+ VOR CCCLII

THEODORICH
KÖNIG DER
WESTGOTEN
+ VOR CCCLII

Θεοδόριχος

Η διάλυση των Ούννων
επιφέρει τεράστιες
γεωπολιτικές και
ανθρωπογεωγραφικές
αλλαγές στην Ευρώπη,
μετά το 455-460.

Κυρίαρχη
μετακινούμενη ομάδα: η
φυλές των Οστρογόθων
Αμαλών

Ο Θεουδέριχος Β΄ ο Αμαλός ο Μέγας

Έρχεται από τα απάτητα δάση όπου ζουν αγριογούρουνα κι αρκούδες. Ανήκει στο ξανθό γένος, είναι τολμηρός, αθώος, σκληρός με τον τρόπο του, πιστός στον αρχηγό του, τον φύλαρχο Αμαλό, και στη φυλή του.

Η φυλή του είναι το γερμανικό γένος που υπακούει στην αρχαία και ισχυρή γενιά των Αμαλών

Ο γιός του Θεοδόμηρου του Αμαλού γεννήθηκε το 454 στην Άνω Παννονία (σημερινή Ουγγαρία). Στα οκτώ του χρόνια βρέθηκε σε χρυσή ομηρία στην Κωνσταντινούπολη, όπου πήγε ως εχέγγυο της συμφωνίας που είχε κάνει ο πατέρας του με τον αυτοκράτορα Λέοντα Α΄ τον Θράκα (457-474).

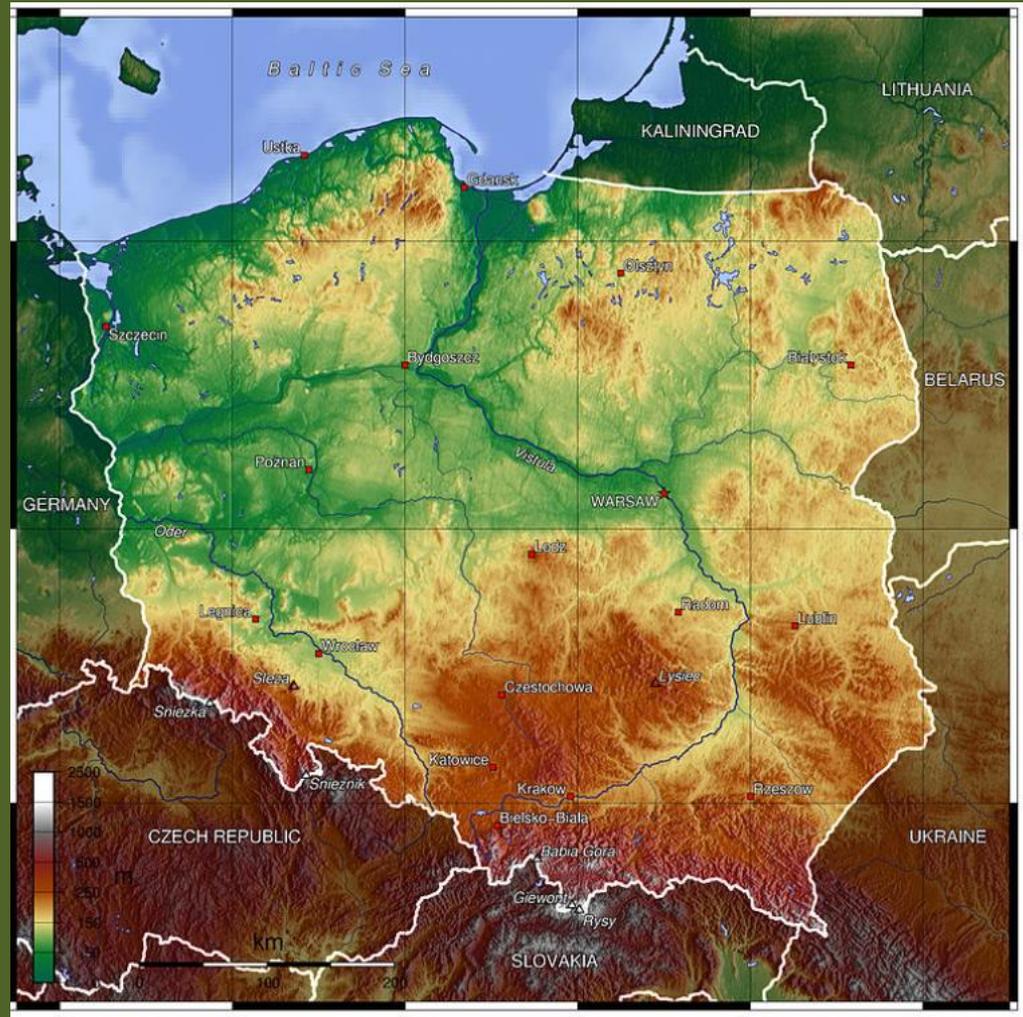
Έμεινε δέκα χρόνια στην Πόλη. Μελέτησε τη στρατιωτική τέχνη, την οικονομία και τη βυζαντινή πολιτική και διπλωματία, χωρίς να ασχοληθεί ούτε με τα λατινικά –πέρα από όσα του χρειάζονταν– ούτε με τα ελληνικά και τον πολιτισμό. Εξάλλου, πάντα πίστευε ότι «η χρήση του κονδυλοφόρου σε αποξενώνει από τη χρήση του σπαθιού».

Παρόλα αυτά, εξελίχθηκε σε μαικήνας των τεχνών, της φιλοσοφίας και του πολιτισμού εν γένει όταν πια εγκαταστάθηκε στη Ραβέννα.

Η μετακίνηση των Οστρογότθων
προς την Ιταλία διήρκεσε
τέσσερα-πέντε χρόνια: 488-493.

Πήρε διαστάσεις εποποιίας τόσο
σε πολεμικό επίπεδο όσο και σε
ανθρωπιστικό.

Σε εθνοτικό επίπεδο είναι βέβαιο
ότι η πολυάνθρωπη μετακίνηση
μετέβαλλε την ανθρωπογεωγραφία
της Δυτικής Ευρώπης, καθώς
άνοιξε τους δρόμους και σε άλλους
γερμανογενείς κυρίως λαούς να
μετακινηθούν ή να εγκατασταθούν
μόνιμα κάπου (όπως οι Φράγκοι).

Τα γυναικόπαιδα από την Πολωνία και την Ουγγαρία ανέλαβε να μετακινήσει ο Θευδέριχος για να τα πάει στην Ιταλία.

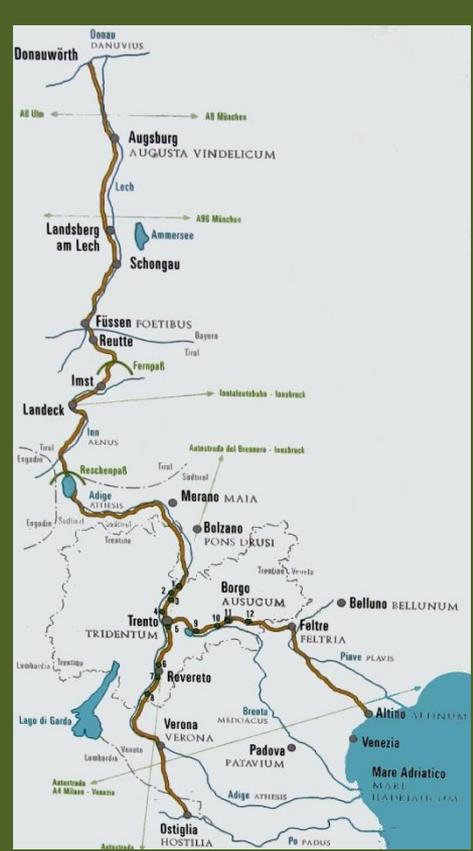
Υπολογίζονται σε 300.000 γέροι, παιδιά, γυναίκες, που έπρεπε να πορευτούν περίπου 2.000 χλμ, ενώ οι πολεμιστές θα εξασφάλιζαν κατά το δυνατόν το πλήθος από δασόβιους λαούς, ληστές και λοιπούς άγριους που θα τους επιτίθεντο στην πορεία. Οι ετοιμασίες ολοκληρώθηκαν το καλοκαίρι του 488.

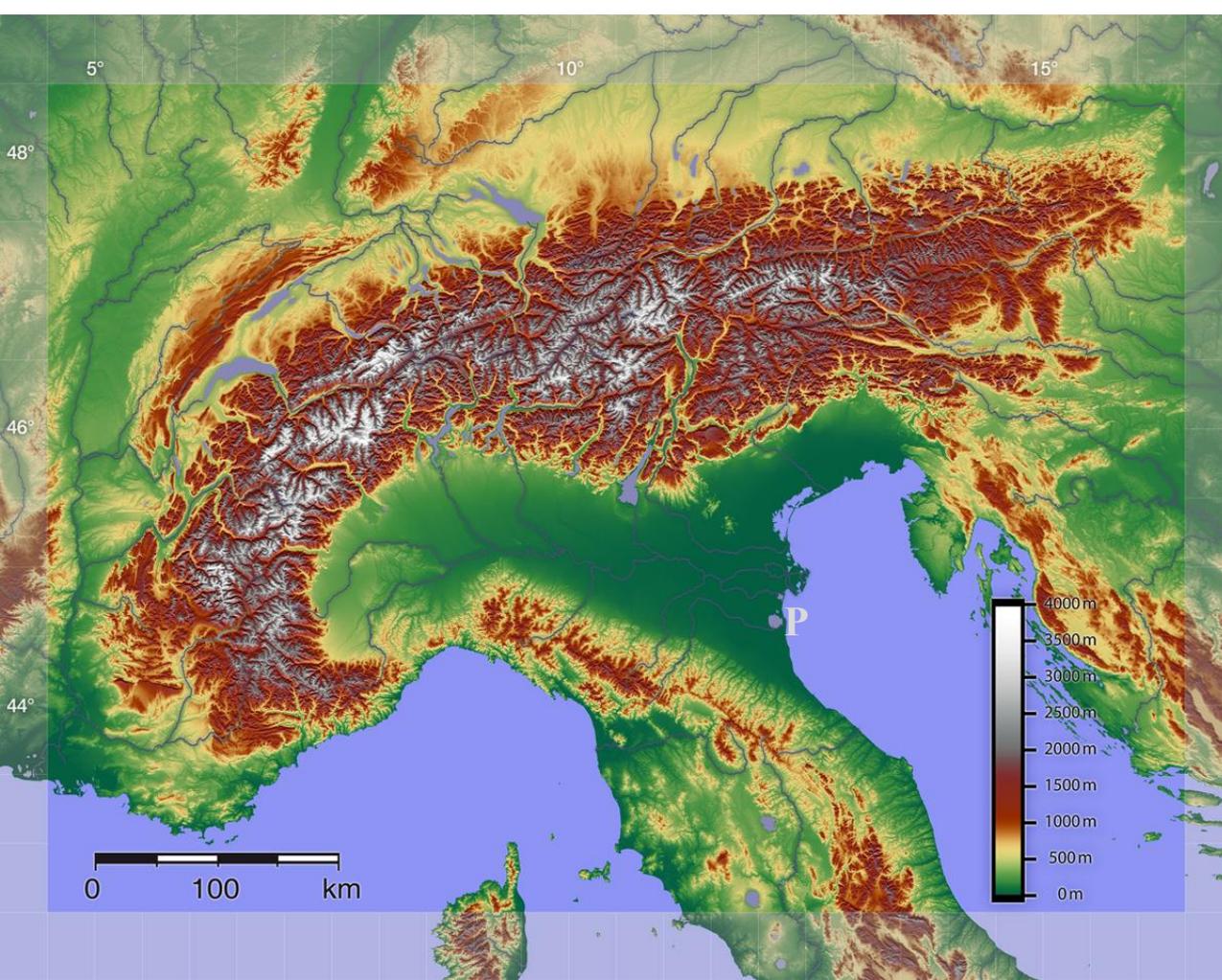
Κατέφθασαν κι άλλες φυλές κοντά στους ανθρώπους του Θευδέριχου.

Το δριμύ κρύο τους έπιασε στη Σλοβακία. Οι πολεμιστές συγκρούονται και νικούν τους γερμανογενείς Γεπίδες. Πολλοί από τους ηττημένους ενώνονται με τις δυνάμεις του Αμαλού. Τα κάρα ήταν αδύνατον να κυλήσουν σε μέρη που δεν είχαν στρωμένους δρόμους ή καλά πατημένα μονοπάτια. Οι προμήθειες τελειώνουν. Τα πλήθη ζουν από το κυνήγι. Τα πιο επικίνδυνα σημεία της καθόδου είναι τα ποτάμια. Οι Άλπεις ορθώνονται μπροστά τους.

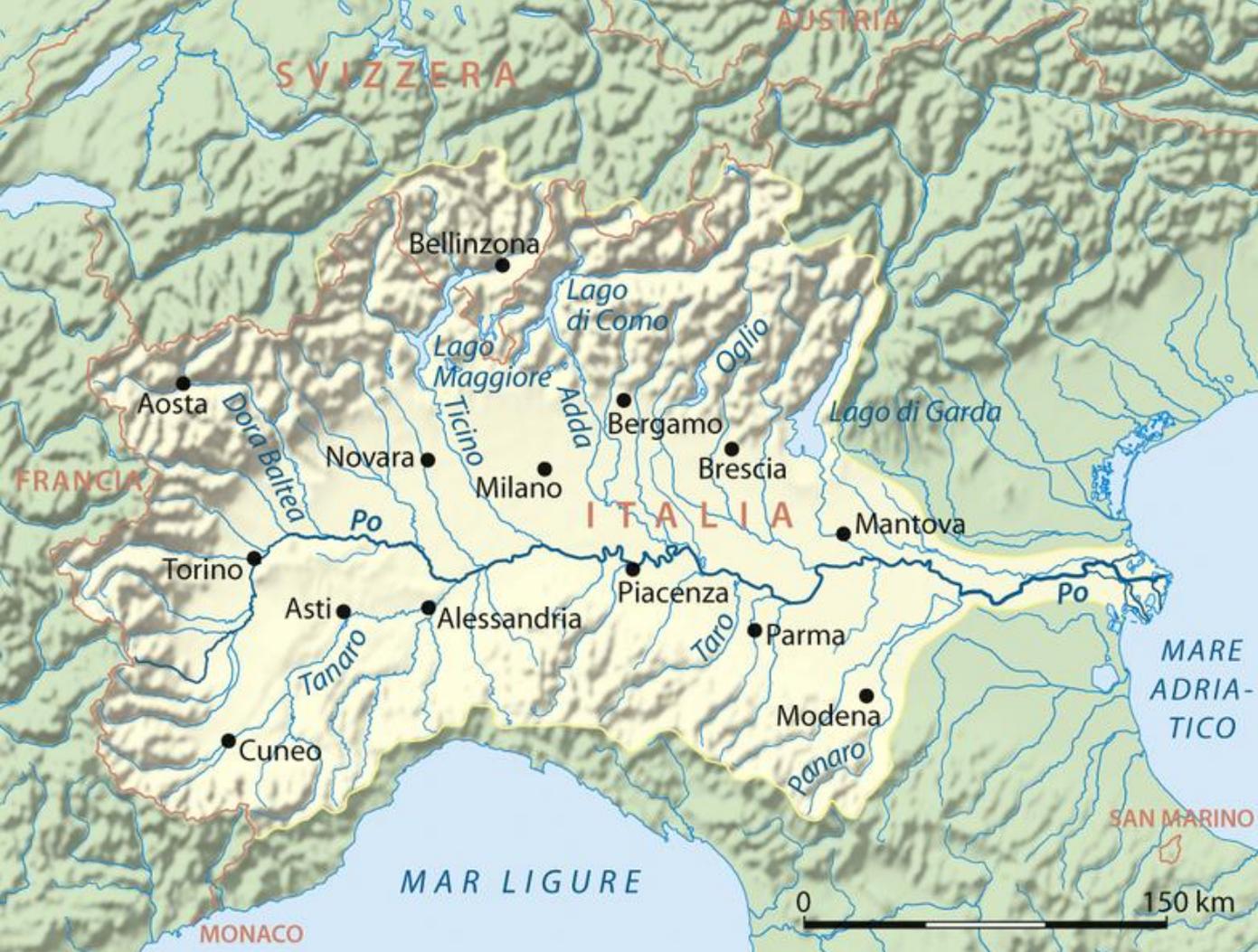

ΑΛΠΕΙΣ Ένα ορεινότατο τόξο από τη Δυτική Μεσόγειο (Νότια Γαλλία και Μονακό) μέχρι τον Άνω Δούναβη. Χωρίζει σχεδόν οριζόντια τη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη σε **εντός** και **εκτός** των Άλπεων περιοχές. Μήκος περίπου 1.200 χλμ Πλατύτερο σημείο: 250 χλμ

Εντός των Άλπεων: η Ιταλία.

Μέσα στην καμπυλωτή έκταση: η πεδιάδα του ποταμού Πάδου με κατεύθυνση Αν-Δύση. Κατάληγει στην Αδριατική. Από εδώ ξεκινάει ο ιταλικός κορμός.

Πάδος π. 652 χλμ μήκος
141 παραπόταμοι

Λεκάνη 71.000 τετρ χλμ

Απέννινα
π. 1300
χλμ μήκος

Europe at the Fall of the Western Roman Empire in 476 AD

476 - 493

- Western Roman Empire to 476
- Germanic peoples
- Celtic peoples
- Frankish victory
- Ostrogothic victory
- KDM. of ODOACER
- Alamanni
- Britons
- X
- X

A = Aquincum η παραδουνάβια Βουδαπέστη, ένα από τα βορειότερα σημεία της Παννονίας – μέρος του πάντα διεκδικούμενου μεταξύ Ανατολής και Δύσης Ιλλυρικού.

Aquileia

Ravenna

Το
Βασι-
λειο
των
Φράγκων
του
Χλωδο-
βίκου /
Κλοβίς

Το
Βασίλειο των
Οστρογόθων
που ίδρυσε ο
Θευδέριχος

ΕΔΡΑ
η
ΡΑΒΕΝΝΑ
493 – 540

Στις 5 Μαρτίου του 493 ο Θεοδέριχος ο Αμαλός μπαίνει θριαμβευτής στη Ραβέννα. Είναι απόλυτα φιλικός με τον πληθυσμό. Επιτρέπει στον στρατό του Οδόακρου να κρατήσει τον οπλισμό του (παράτολμη απόφαση) και παριστάνει ότι προτίθεται να μοιραστεί με τον Οδόακρο την εξουσία. Δέκα μέρες αργότερα, τον καλεί σε συμπόσιο στην αίθουσα του Δαφνώνα (με τις δάφνες / ad Laurentum) του πολυτελούς παλατιού του Ονώριου.

Ήταν πια ο βασιλιάς της Ιταλίας κι ήταν 15 Μαρτίου του 493.

Αν ο Θεοδώριχος βασίλευσε ως ανεξάρτητος ηγεμόνας ή ως εντολοδόχος του αυτοκράτορα της Κ/Πολης είναι πολυσυζητημένο θέμα. Γεγονός είναι ότι για συμβολικούς λόγους αναγνώριζε θεωρητικά τα πρωτεία του αυτοκράτορα και στα επίσημα έγγραφα υπέγραφε ως **βασιλεύς**, χωρίς ποτέ να διευκρινίσει ποιού τόπου ή πού λαού. Μπορούσε να εκδίδει διατάγματα αλλά όχι νόμους. Δεν μπορούσε να αποδώσει την ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτη σε έναν Γότθο ή να του αναθέσει ένα ρωμαϊκό αξίωμα ή τίτλο ή να τον αναγορεύσει γερουσιαστή. Οι δικοί του δεν επιτρεπόταν να παντρευτούν με Ρωμαίους / Ρωμαίες. Ήταν βασιλιάς και των Ρωμαίων και των Βαρβάρων με σαφείς διαφορές σε πάρα πολλά και με ξεκάθαρη τάση να μην υπάρξουν αναμίξεις και επιγαμίες – εξάλλου ήταν και η διαφορά στο χριστιανικό δόγμα.

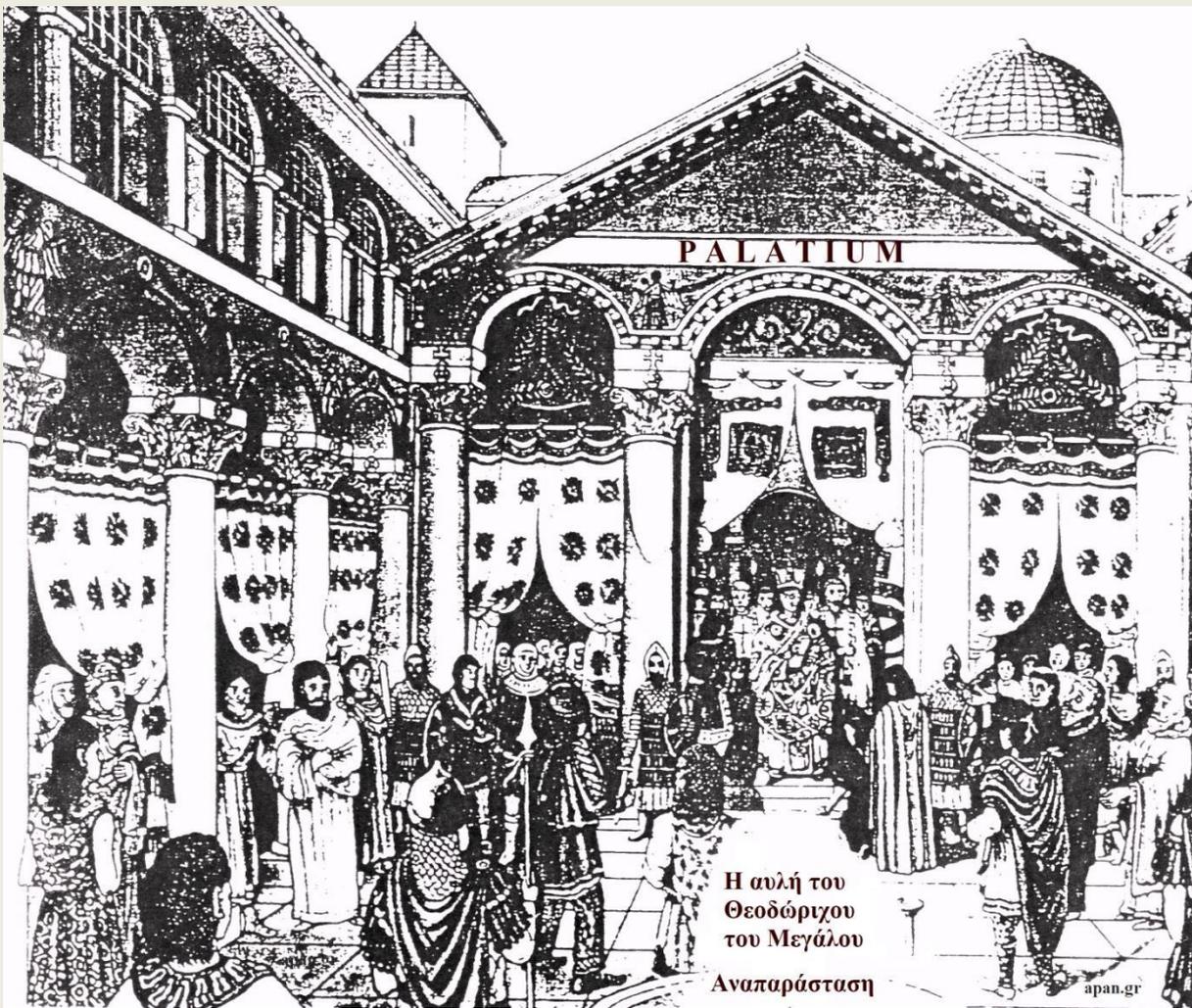

Μετάλλιο του Θευδέριχου του 493-501. Ο Οστρογότθος βασιλιάς έμεινε στον θρόνο της Ιταλίας από το 493 έως το 526

Ο Θευδέριχος, που βασίλευσε στην Ιταλία 33 χρόνια υπηρετώντας την ιδέα της ευημερίας του λαού του, της ειρήνης και της ανεξιθρησκίας, ήταν ίσως ο μόνος, τουλάχιστον ο πρώτος, που πέταξε τα γερμανικά γουναρικά, τα δέρματα, τις χοντρές ριγωτές κάλτσες και τα παντελόνια. Σε αντίθεση με τον Οδόακρο, ενδύθηκε την πορφύρα και τη βυζαντινή πολυτέλεια. Πάντως, γράμματα δεν έμαθε ποτέ. Σπούδασε όμως τα παιδιά του και πάνω από όλα την αγαπημένη του θυγατέρα την Αμαλασούνθα.

**Αναστάσιος Α΄, 491-518.
Ιουστίνος Α΄, 518-527.
Ιουστινιανός Α΄, 527-565.
Ιουστίνος Β΄, 565-578.**

Η αυλή του
Θεοδώριχου
του Μεγάλου

Αναπαράσταση

apan.gr

Το ψηφιδωτό Palatium στον
Άγιο Απολλινάριο τον Νέο
<< και η αναπαράσταση

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος,
παλατιανή εκκλησία του
βασιλιά Θευδέριχου,
500 – 520

Καμπαναριό
του 11ου
αιώνα
Ύψος 38,50 μ.

Όταν θεμελιώθηκε ο βασιλικός ναός, που ήταν συνδεδεμένος με το παλάτι του Θευδέριχου, αφιερώθηκε στον Χριστό Σωτήρα. Αλλά οι Οστρογότθοι ήταν Αρειανοί.

**Βυζαντινή κατάκτηση: 540
Το 561,**

ο Επίσκοπος Ραβέννας Άγγελος / Agnello «καθάρισε» τον ναό από το μίσημα των Αρειανών και άλλαξε ακόμα και την αφιέρωση, προσφέροντάς τον στη μνήμη του οσίου Μαρτίνου στα Χρυσά Ουράνια.

Χρυσά Ουράνια (ίσως λόγω των αμέτρητων χρυσών ψηφίδων που συγκροτούσαν το «βάθος» (δηλ. το φόντο) των μεγάλων ψηφιδωτών συνόλων. Αυτός ο άγιος άνθρωπος και θαυματουργός, ο Μαρτίνος, είχε διατελέσει Επίσκοπος της Τουρ τον 4ο αι. και ήταν μεγάλος πολέμιος των «αιρετικών». Τώρα, εμφανίστηκε εδώ για να συνδράμει στην κάθαρση.

< ΔΥΣΗ Αγ. Απολλινάριος ο Νέος ΒΟΡΕΙΑ (αριστερή) πλευρά του κεντρικού κλίτους ΑΝΑΤΟΛΗ >

Λιμάνι Πόλη

< Πομπή 22 αγίων Παρθένων >

Τρεις Μάγοι Θεοτόκος

Χριστός αγ. Μαρτίνος

< Πομπή 26 μαρτύρων >

Παλάτι ΔΥΣΗ >

< ΑΝΑΤΟΛΗ

ΝΟΤΙΑ (δεξιά) πλευρά του κεντρικού κλίτους

SANCTUS BALDASSAR + SANCTUS MELCHIOR + SANCTUS CASPAR

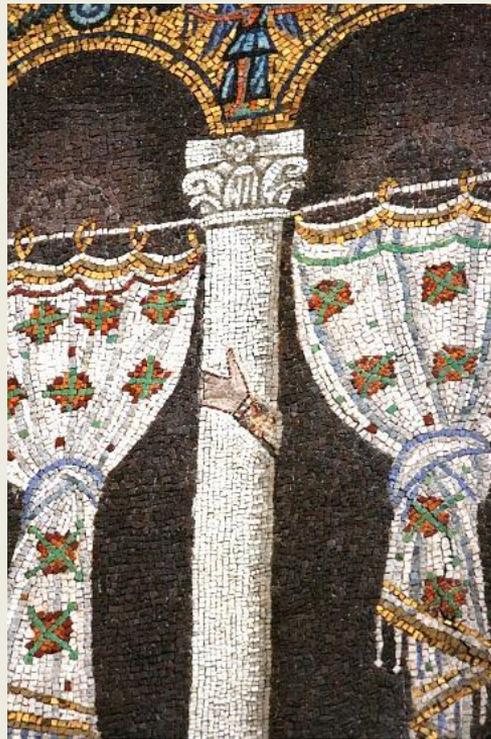

ΝΟΤΙΑ (δεξιά) πλευρά του κεντρικού κλίτους. Η πρόσοψη του Παλατιού του Θεωδέριχου (θυμίζει την πρόσοψη του Ανακτόρου του Βουκολέοντος, τμήμα του συγκροτήματος του Ιερού Παλατίου στην Κ/Πολη – εξάλλου ο Θεωδέριχος είχε ζήσει δέκα χρόνια σε αυτό το περιβάλλον).

Palatium. Όταν ανακατέλαβαν οι Βυζαντινοί τη Ραβέννα, έκαναν σοβαρές επεμβάσεις, το 561, για να εξαλείψουν τη σφραγίδα των Αρειανών από την πλουσιότατη ψηφιδωτή διακόσμηση. Αφαίρεσαν πολλές σκηνές, άλλαξαν κάποια πρόσωπα, «επιδιόρθωσαν» άλλες, όπως στο Παλάτιουμ, που έξυσαν τον Θευδέριχο από την είσοδο και κάλυψαν το κενό με χρυσό φόντο. Με τις κουρτίνες στα βήλα σκέπασαν τους ανθρώπους της αυλής του ή μέλη της οικογένειάς του. Αλλά έξω από τις κουρτίνες έμειναν κάποια χέρια

Ο ναός υπέστη κι άλλες πολλές επεμβάσεις σε διάφορες εποχές, όπως όταν ήρθε εδώ η κάρα του αγίου Απολλιναρίου από το λιμάνι –για να προστατευτεί από πειρατικές επιδρομές. Τότε, τέλη του 9ου αι., αφιερώθηκε για τρίτη φορά: τώρα, ήταν στη μνήμη του Απολλινάριου, πρώτου Επισκόπου της Ραβέννας και μαθητή του αποστόλου Πέτρου. Το αστικό μνημείο πήρε και το προσωνύμι Νέος / Νουόβο, για να ξεχωρίσει από τον ναό του λιμανιού, που βούλιαζε μέσα στις προσχώσεις. Το ζήτημα της κάρας και το πότε ήρθε, και πού βρίσκεται, προκαλεί ακόμα ατέρμονες συζητήσεις. Ο Απολλινάριος είναι ο πολιούχος της Ραβέννας. Εορτή: 23 Ιουλίου

Όπως έγινε με όλα τα μνημεία αυτής της παραθαλάσσιας πολιτείας που περιβάλλεται από νερά, έτσι και εδώ χρειάστηκε να υψώσουν το δάπεδο γύρω στο 1,50 μέτρο, διότι ο ναός είχε πλημμυρίσει. Αυτό το δύσκολο και πολυδάπανο έργο έγινε μεταξύ 1514 και 1520. Τότε, αλλά και αργότερα, προστέθηκαν αγιογραφίες και πίνακες – συχνά αφαιρώντας παλαιοχριστιανικά και πρωτοβυζαντινά ψηφιδωτά. Οι χειρότερες επεμβάσεις ήταν οι αυθαιρεσίες που έγιναν τον 19ο αιώνα. Με την πομπώδη σιγουριά του ημιμαθούς, ο αναστηλωτής Felice Kibel έκανε πολλές ζημιές, που δεν επιδέχονται διόρθωση.

Στη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, στις 12 Φεβρ. του 1916, μία αυστριακή βόμβα χτύπησε τη δυτική πλευρά του ναού. Ζημιές στην πρόσοψη και στον νάρθηκα. Το πανύψηλο καμπαναριό του 11ου αι. γλύτωσε.

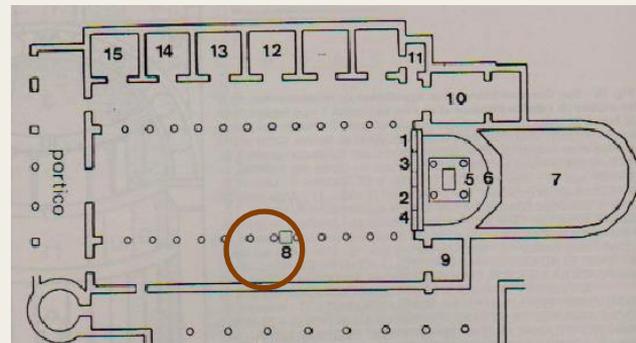
ΑΜΒΩΝΑΣ
6ου αιώνα

apan.gr

Ο πρωτοχριστιανικός
άμβωνας στη Ν πλευ-
ρά του κεντρικού κλί-
τους, που διαμορφώ-
νεται από 12 + 12 κίο-
νες.

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, νότια (δεξιά) πλευρά

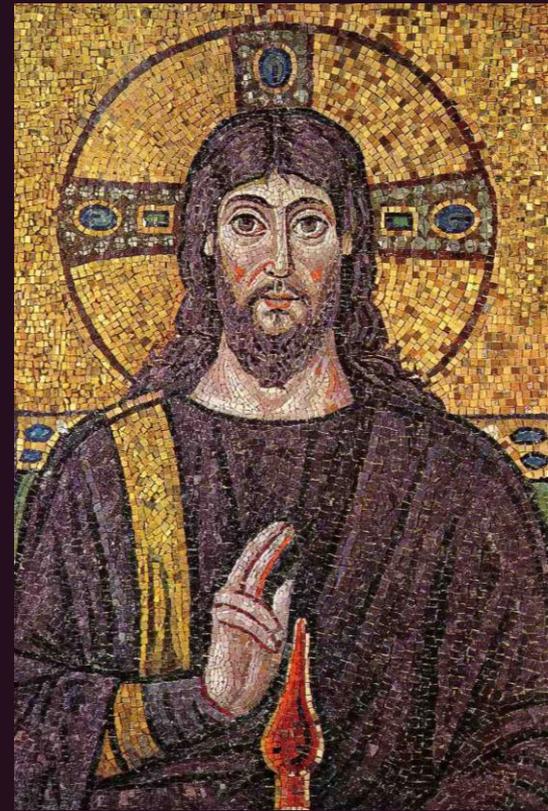

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, μετά το 561

Οι ψηφωτές του 561 έβαλαν τον άγιο Μαρτίνο στο μέτωπο της μεγαλειώδους πομπής των μαρτύρων στη δεξιά πλευρά του κεντρικού κλίτους. Ο Μαρτίνος, πρώτος στην πομπή και με το όνομά του ξαναγραμμένο στα λατινικά στη σειρά των ονομάτων πάνω από τα κεφάλια των 26 μαρτύρων, αγίων και οσίων, αντικατέστησε μια άλλη φυσιογνωμία που υπήρχε στο αρχικό ψηφιδωτό. Ίσως του ίδιου του Θευδέριχου, που λέγεται ότι μπορεί να ήταν και έφιππος. Η πορεία καταλήγει στον ένθρονο Χριστό, που δορυφορείται από 4 αγγέλους.

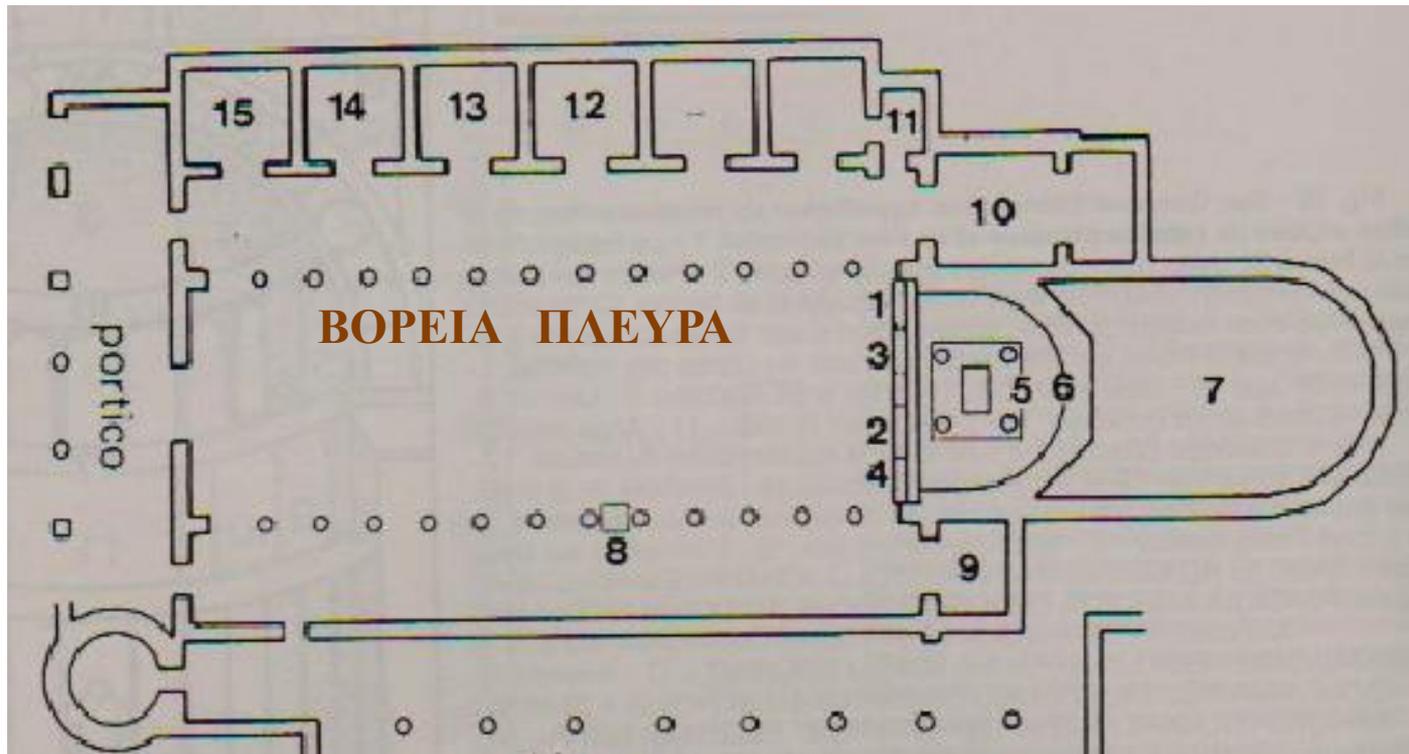

Graphic reconstruction by Goldammer of the original image of Christ on his throne at Sant' Apollinare Nuovo. In BOVINI 1966b, p. 101

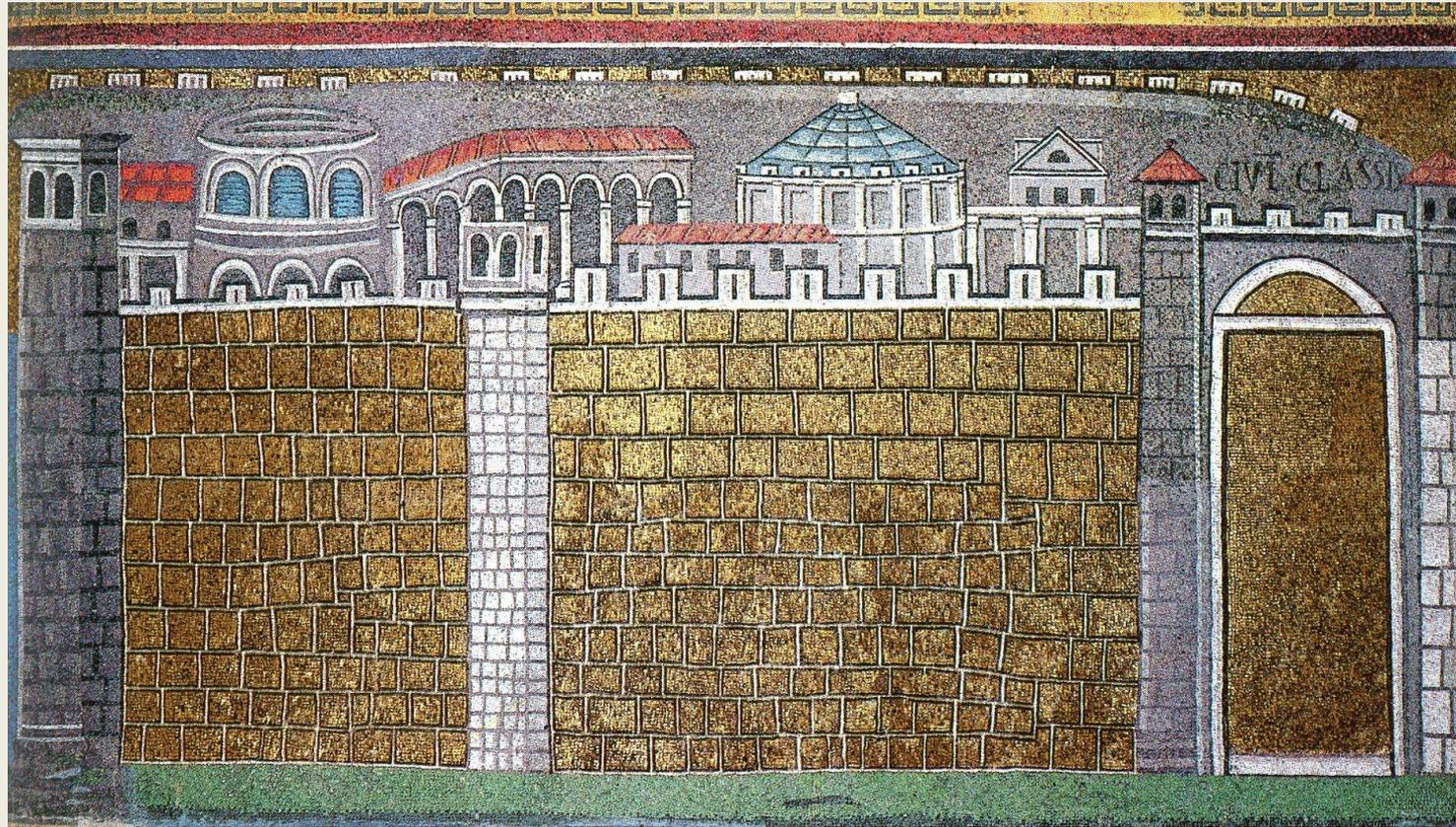
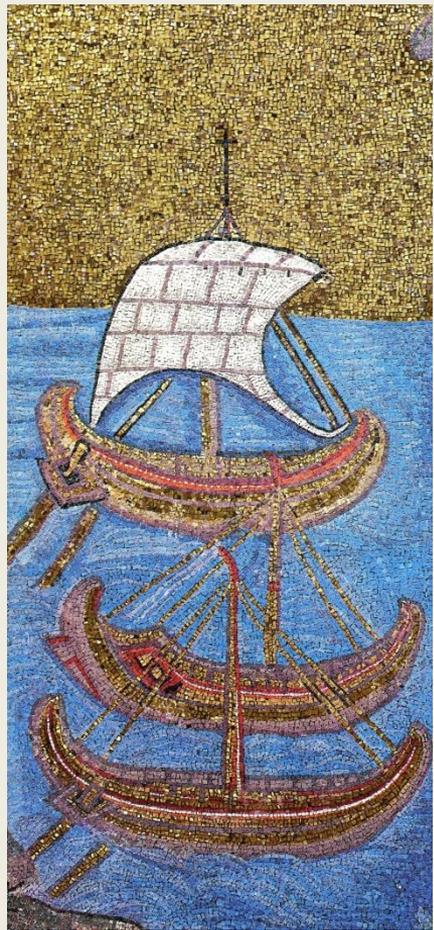

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, η παλατιανή εκκλησία. Μία τρίκλιτη βασιλική του 500 – 520

Αριστερή (βόρεια) πλευρά

Αριστερή (βόρεια) πλευρά. Πρώτη ζώνη, από <<< δυτικά προς τα ανατολικά >>>
Επί Θεωδέριχου

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος. Δεύτερη ζώνη, πάνω από την πομπή των Παρθένων: Ανάμεσα στα μεγάλα καμαρωτά παράθυρα: 16 άγιοι και προφήτες. Στην τρίτη ζώνη, πάνω από τα παράθυρα: 13 σκηνές από τον Βίο και τα Θαύματα. **Επί Οστρογότθων** apan.gr

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, 500 – 520

Στο κεντρικό κλίτος πάνω από τα παράθυρα, μία ψηφιδωτή ζώνη με σκηνές σαν μετόπες:

13 σκηνές από τον Βίο και τα θαύματα του

Χριστού στη βόρεια πλευρά και

13 σκηνές από τα Πάθη και την Ανάσταση στη νότια πλευρά.

Ανάμεσα: επαναλαμβάνεται το συμβολικό θέμα του «ομφαλού της γης» με το στέμμα του μαρτυρίου στο κέντρο και δυο περιστέρια από πάνω. Ρυθμός και αρμονία.

Ο Χριστός νεότατος, ενδεδυμένος με πορφύρα.

Σχεδόν παντού αγένειος, με σκουρόχρωμα κατσαρά μαλλιά.

Κάποιες σκηνές επιδιορθωμένες- συμπληρωμένες μετά την αυστριακή βόμβα.

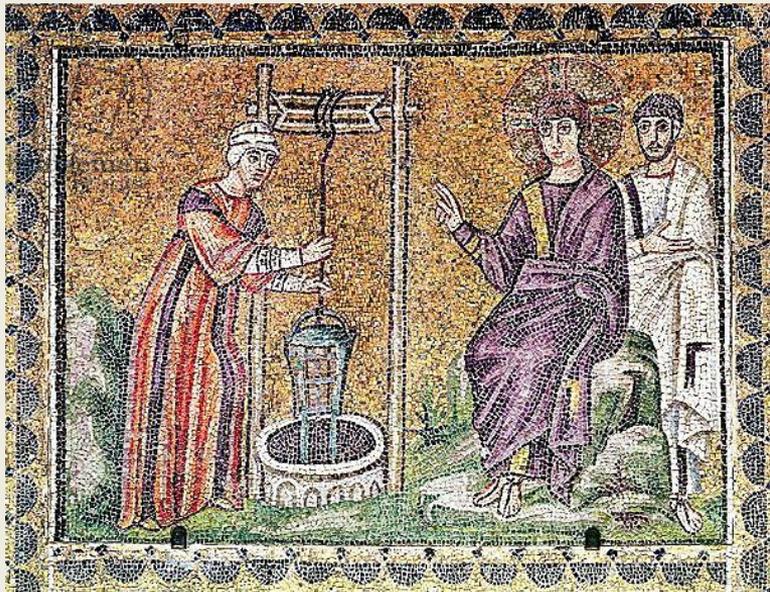
Παραλυτικός στη Βηθεσδά («κολυμπήθρα» στην Ιερουσαλήμ) Ιωάννης, 5:1-9

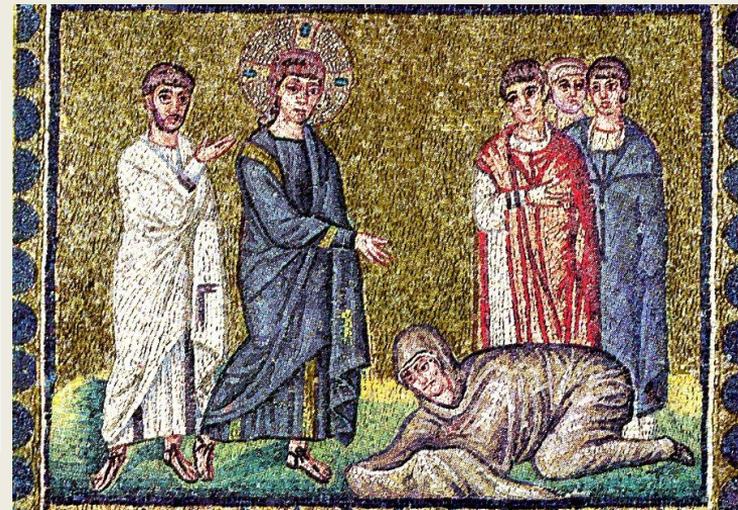

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, 500 – 520

Στον Ναό, οι γραφείς καταγγέλλουν στον Χριστό την αμαρτωλή γυναίκα (τη μοιχαλίδα). Εκείνος τη συγχωρεί λέγοντας «αφέωνται αι αμαρτίαι αυτής αι πολλάί, ότι ηγάπησε πολύ» (Λουκάς, 7:47), δηλαδή «συγχωρούνται οι πολλές αμαρτίες της, γιατί αγάπησε πολύ», κι αυτή πέφτει στα πόδια Του και τον ευχαριστεί. Η αμαρτωλή >

< Η Σαμαρείτιδα

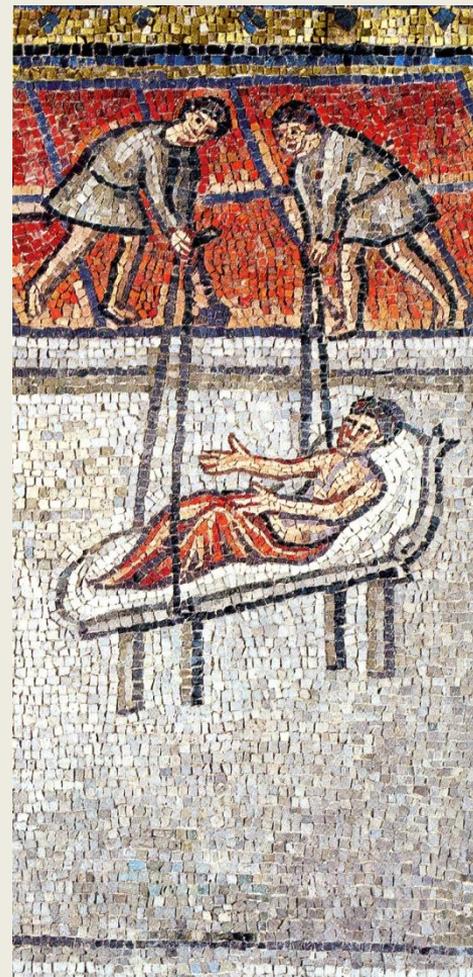

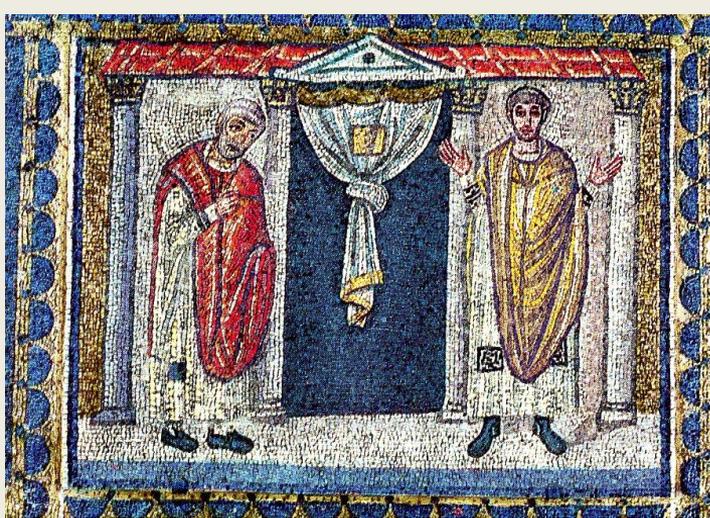
Θεραπεία των τυφλών στην Ιεριχώ

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, 500 – 520: Βόρεια πλευρά τα Θαύματα

Η Αγία Μεγαλομάρτυς Φωτεινή Πήγαινε κάθε μεσημέρι στο πηγάδι και γέμιζε τη στάμνα. Εκεί συναντήθηκε με τον Χριστό Αυτό το «πνευματικό ύδωρ» έδωσε ο Κύριος στην καλή Σαμαρείτιδα, η οποία βαπτίσθηκε μεταξύ των πρώτων γυναικών της Σαμάρειας και ονομάσθηκε Φωτεινή. Ιωάννης, Δ:1-38 Από τότε αφιερώθηκε στη διάδοση του Ευαγγελίου στην Αφρική και στη Ρώμη. Όταν ο αυτοκράτορας Νέρων έμαθε ότι η αγία Φωτεινή έκανε Χριστιανές τη θυγατέρα του, τη Δομνίνα, και μερικές δούλες της, διέταξε τον μαρτυρικό θάνατό της. .

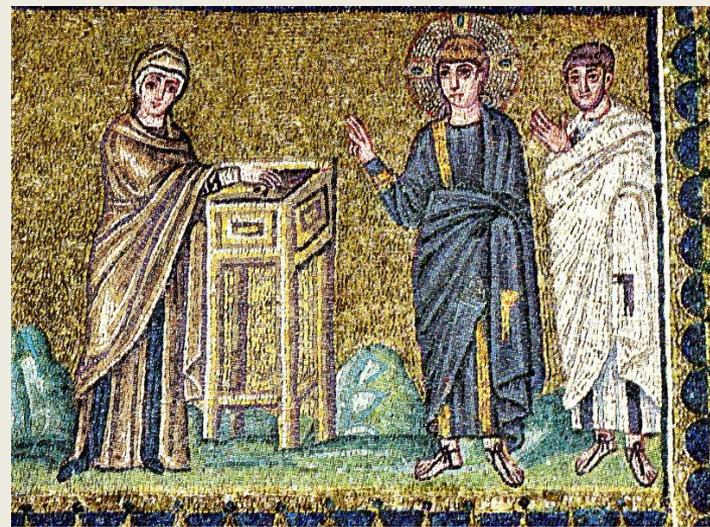

< Η παραβολή με τον
αλαζόνα Φαρισαίο
(δεξιά), που κομπάζει,
και τον μετανιωμένο
τελώνη (φοροεισπρά-
κτορα) που ζητά
ταπεινά συγχώρεση
Λουκάς, 18: 9-14

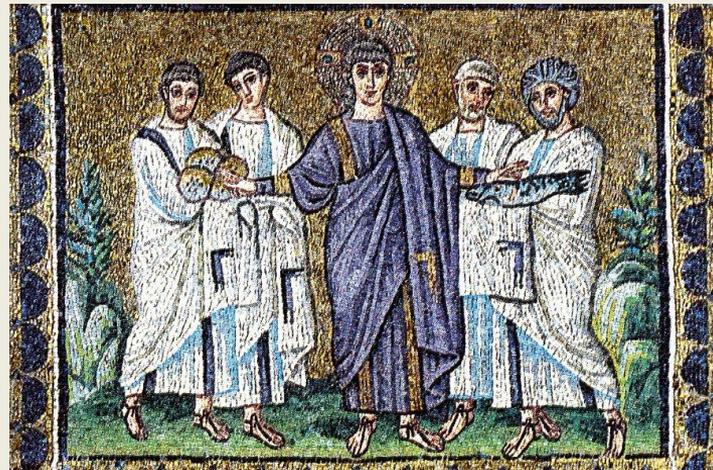

Ο πολλαπλασιασμός των άρτων
Ο πολλαπλασιασμός των ιχθύων

Άγιος
Απολλινάριος
ο Νέος,
500 – 520

< Ο οβολός
της χήρας
στον Ναό
Φόντο εξω-
πραγματικό

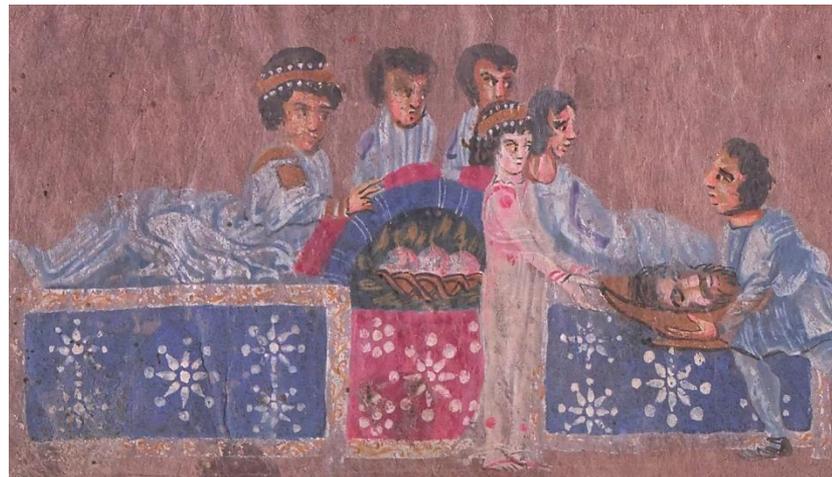

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, 500 – 520 ΝΟΤΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

Ο Μυστικός Δείπνος

Codex Chrysopurpureus Sinopensis

Ο Σινώπιος Κώδικας (ανακαλύφθηκε το 1899 στη Σινώπη), μέσα του 6ου αιώνα. Περγαμινή βαμμένη με πορφύρα. Περιέχει το Κατά Ματθαίον σε 44 φύλλα. Εδώ: Στο τρίκλινο του Ηρώδη Αντύπα φέρνουν την κεφαλή του Ιωάννη του Βαπτιστή. ΒnF (Εθνική Βιβλιοθήκη της Γαλλίας)

Μυστικός Δείπνος, από το Ευαγγέλιο του Rossano γνωστό και ως *Codex purpureus Rossanensis*.

Purpureus στα λατινικά = η πορφύρα με την οποία είναι βαμμένα τα φύλλα του εικονογραφημένου Ευαγγελίου. Τα γράμματα είναι ασημένια. Χρονολογείται γύρω στα 535-553, δηλαδή την πρώτη

εποχή της επιστροφής του Βυζαντινών στην Ιταλία.

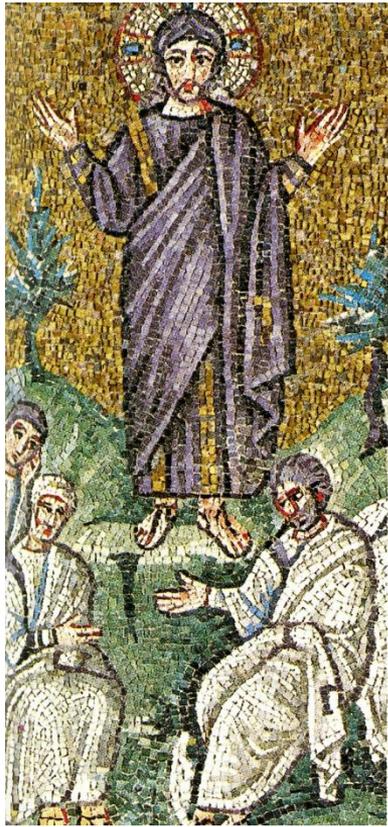
Φυλάσσεται στο Rossano, Biblioteca Capitolare Museo dell' Arcivescovado, στην Καλαβρία

The healing of a blind man from Jericho (folio 29 recto)

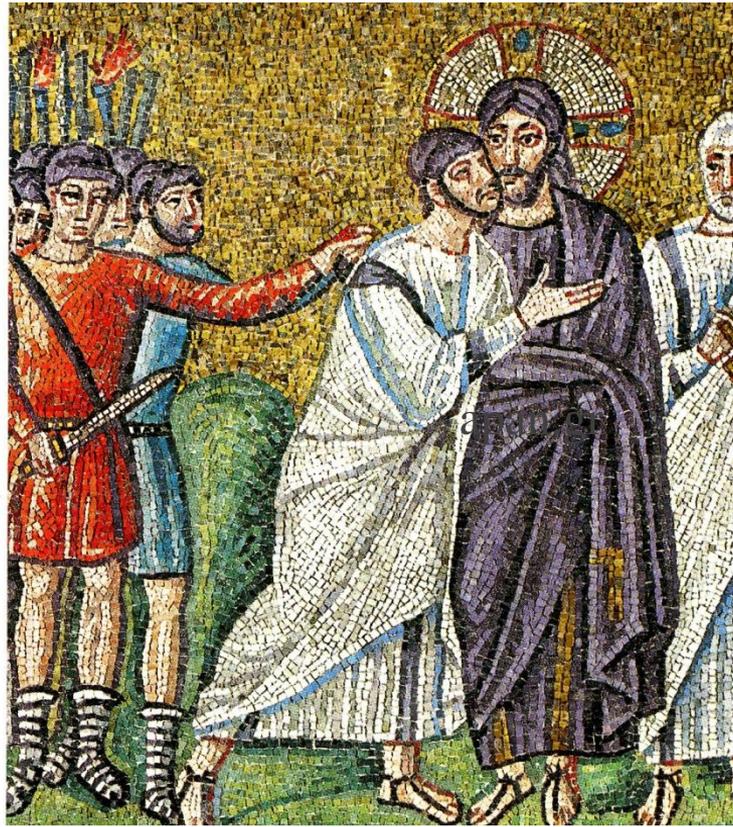

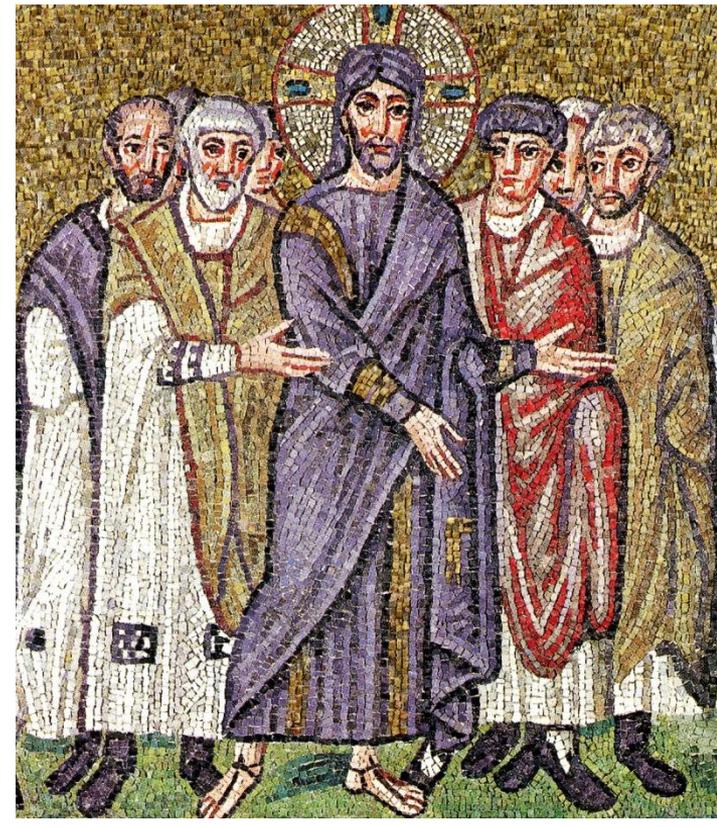
Ο πολλαπλασιασμός των άρτων

Προσευχή στη Γεθσημανή

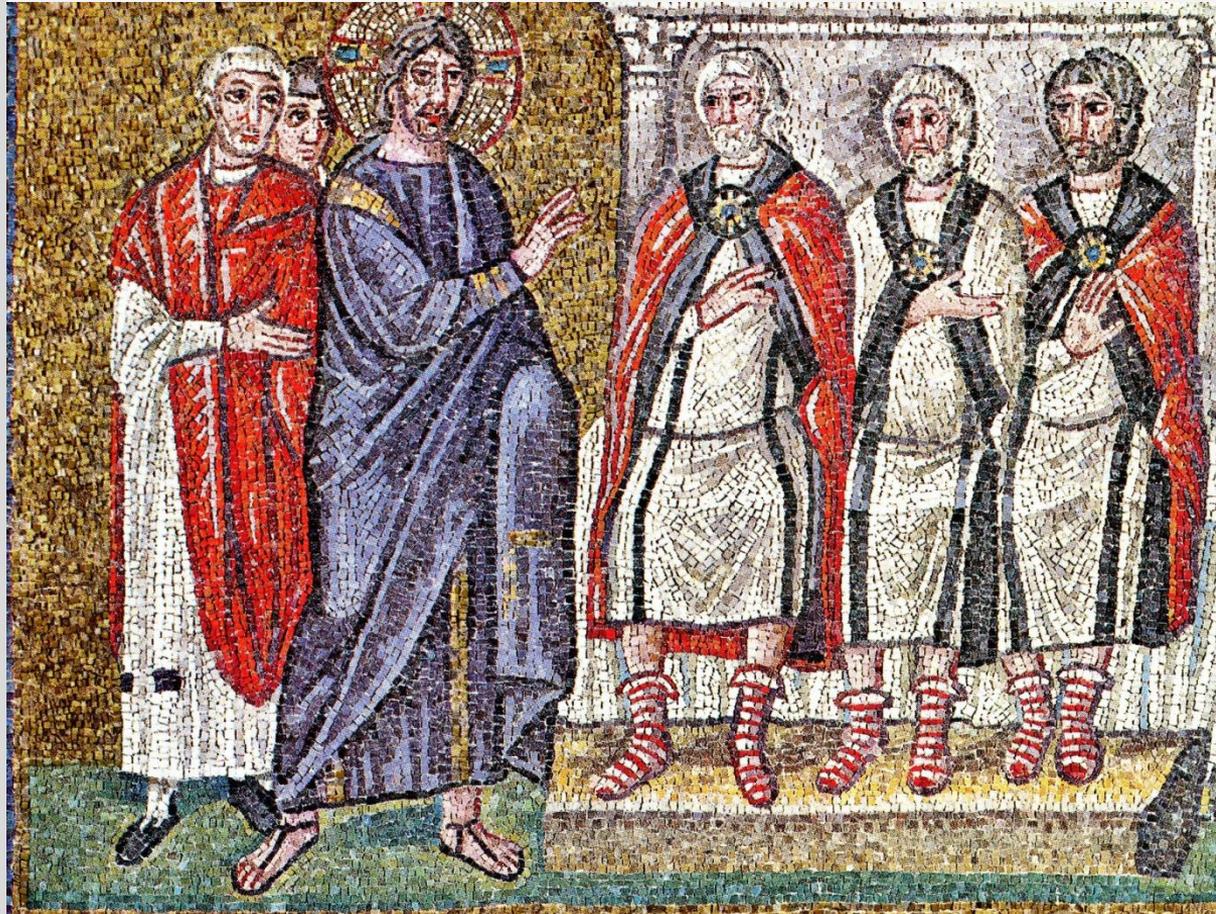

Η Προδοσία

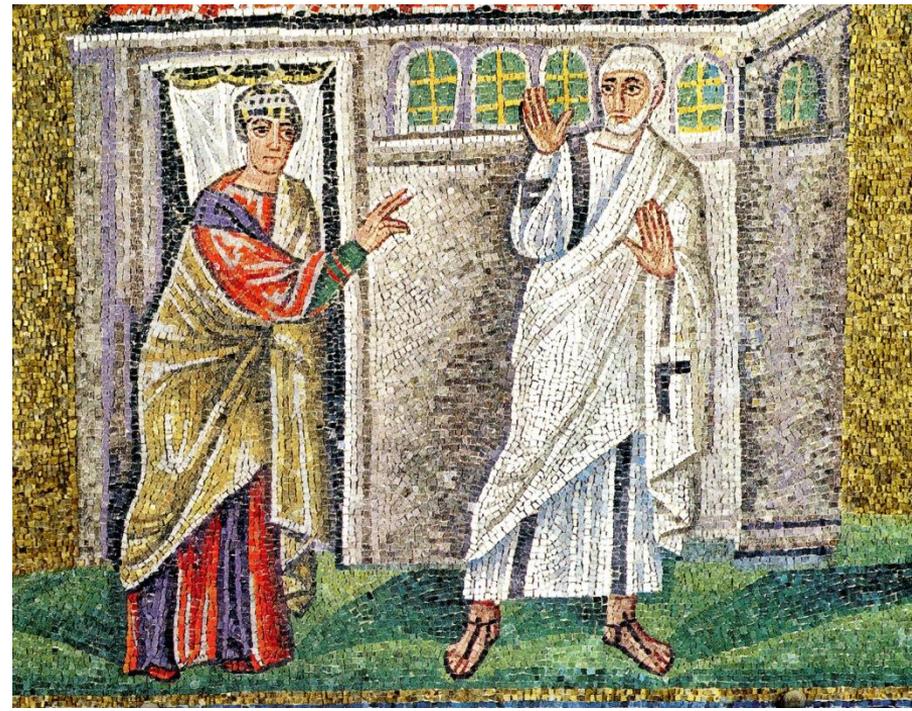
Ο Χριστός οδηγείται στη Δίκη

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, 500 – 520 Στον αρχιερέα Καϊάφα

Οι δικαστές, ώριμοι ή και μεσήλικες άντρες, προφανώς από την αυλή του Οστρογότθου βασιλιά, φορούν «μοντέρνας» μορφής ρωμαϊκά ενδύματα. Οι πόρπες ανήκουν μάλλον στην βαρβαρική κοσμηματοποιία. Εντελώς οστρογοθτικές (βαρβαρικές) είναι οι μάλλινες ριγέ κάλτσες που φορούν, αντί υποδείματα – σε αντίθεση με τα σανδάλια του Χριστού.

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, 500 – 520 πριν αλέκτορα φωνήσαι

Ο Χριστός λέει στον Πέτρο ότι θα τον αρνηθεί τρεις φορές πριν λαλήσει ο πετεινός

Ο Πέτρος αρνείται τη σχέση του με τον Χριστό

Ματθαίος 26: 75 και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος 500 – 520

Νότια (αριστερή) πλευρά τρίτη ζώνη

Πορεία προς τον Γολγοθά

apan.gr

Οι Μυροφόρες

**Περνάμε ξανά στη ΒΟΡΕΙΑ ΠΛΕΥΡΑ
για να δούμε την Πομπή στην ΠΡΩΤΗ ΖΩΝΗ**

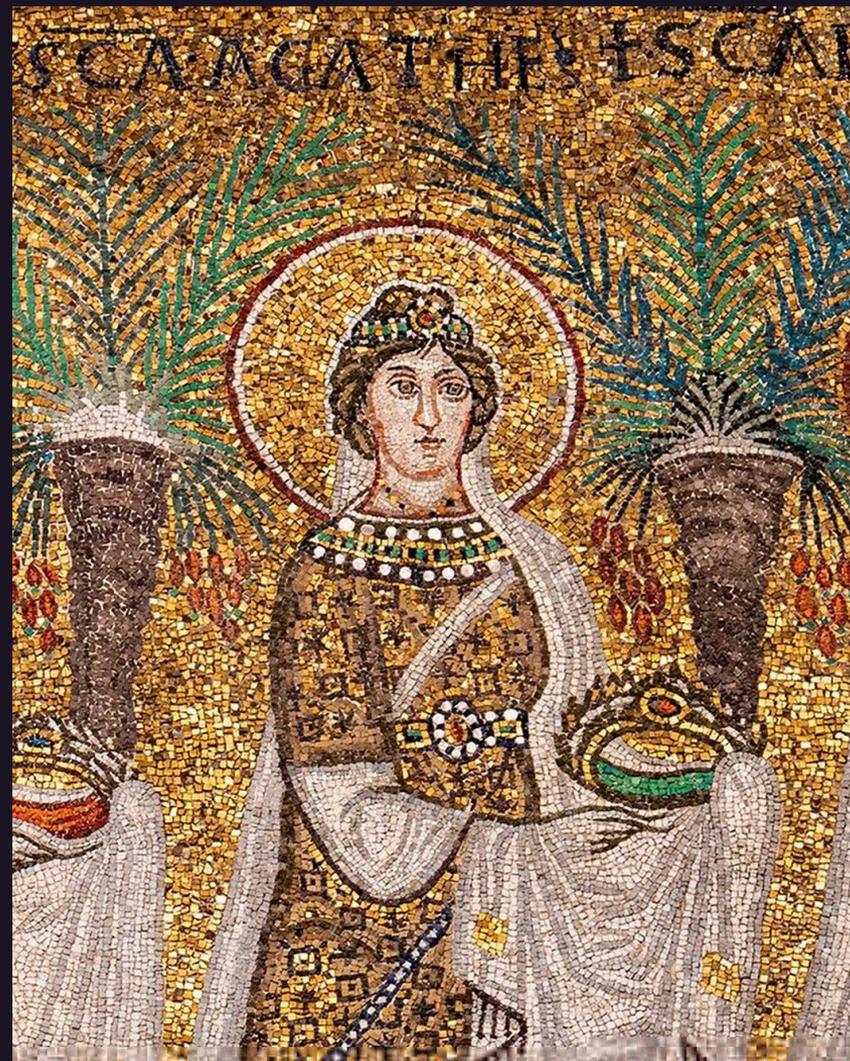

**Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, μετά το 561
(με βυζαντινές επεμβάσεις)**

Άγιος
Απολ-
λινά-
ριος
ο Νέος,
μετά το
561

Άγιος Απολλινάριος ο Νέος, μετά το 561

EVFIMIA

+SCS BALTHASSAR +SCS MELCHIOR +SCS GASPAR.

Στην
ανατολική
άκρη της
βόρειας
πλευράς:
Ένθρονη
Θεοτόκος
και 4 άγγελοι

Βαπτιστήριο Αρειανών, γύρω στα 495 – 510
Από τα μνημεία της εποχής του Θεωδέρικου,
σώθηκε και το Βαπτιστήριο των Αρειανών,
μικρότερο από το Βαπτιστήριο των Ορθοδόξων
του 440-450,
και με ψηφιδωτά σαφώς υποδεέστερης τέχνης.

«Αντίγραφο του Βαπτιστηρίου των Ορθοδόξων
χωρίς έμπνευση. Η ποιότητα της τεχνοτροπίας
υποβαθμίζεται όταν αποκόπτεται από την πνοή
της Κ/Πολης» (Γεώργιος Γαλάβαρης)

Βαπτιστήριο
Αρειανών,
γύρω στα
495 – 510

Το καλύτερα διατηρημένο οστρογοτθικό μνημείο σε ολόκληρη την Ιταλία είναι το γεμάτο δυναμισμό Μανσωλείο του Θεωδέριχου, το μοναδικό λίθινο μνημείο στη Ραβέννα.

Η προσωπικότητα του Γότθου ηγεμόνα, η στρατηγική, διοικητική, οργανωτική και διπλωματική ιδιοφυΐα του, η βαθύτατη πίστη του στον λαό του και στο γένος των Αμαλών, το σθένος, η ψυχική ομορφιά και οι ηθικές αξίες του ατρόμητου βάρβαρου άντρα, το όραμά του, που το πραγματοποίησε, όλα διαβάζονται σε αυτό το μνημείο.

Κτίστηκε από λευκό μάρμαρο της Ίστριας (η χερσόνησος στη Βόρεια Αδριατική) στην οστρογοτθική νεκρόπολη στις εξοχές της Ραβέννας. Είναι δεκάπλευρη.

Η διάμετρος της γιγαντιαίας λαξευτής στέγης του κυλινδρικού κτηρίου ζυγίζει 280-300 τόνους. Η τοποθέτησή της θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα μηχανικά επιτεύγματα του Μεσαίωνα.

Σαρκοφάγος από πορφυρίτη στο Μανσωλείο του Θευδέριχου

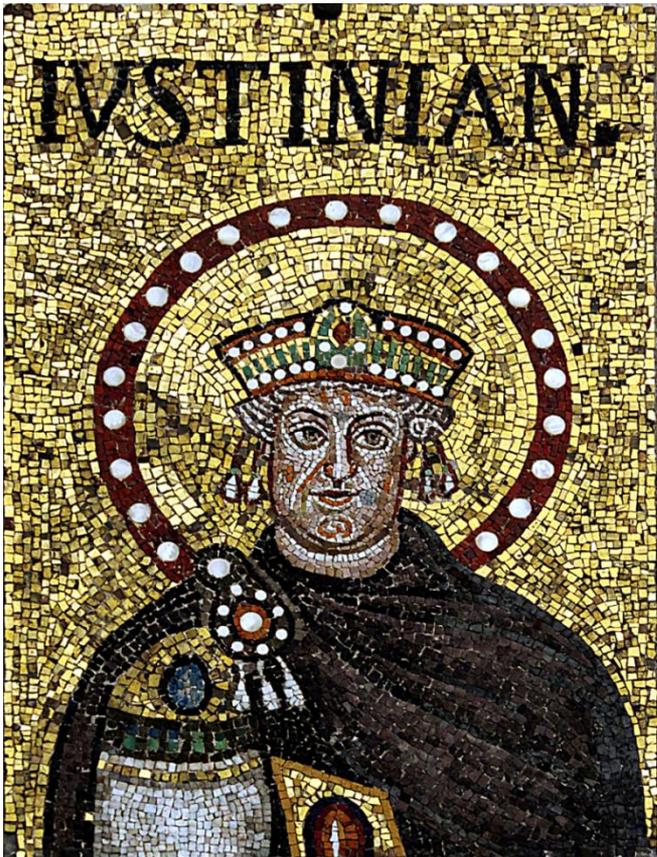

L'Europa nel 526 d.C.

I regni romano-barbarici
e il rimanente Impero Romano
d'Oriente

Η Ιουστινιάνεια Reconquista, 535 - 554

< Ο Ιουστινιανός Α΄ στον Άγιο Απολλινάριο τον Νέο (μετά το 561)

Πολιτιστική Εταιρεία
Πανόραμα και Αρχείο
(ΑΠΑΝ)

ΡΑΒΕΝΝΑ
Δεύτερη Διάλεξη
μέρος β΄

Μαριάννα Κορομηλά

2024

[Οι φωτ είναι από τη Wikipedia Creative Commons. Οι περισσότερες είναι από το “Wiki Loves Monuments in Italy”]

Σύνδεση με το τρίτο μέρος των διαλέξεων με θέμα «Η βυζαντινή Ραβέννα, 540 – 752, και οι δύο μεγαλοπρεπείς εκκλησίες του 6ου αιώνα, ο Άγιος Βιτάλιος και ο Άγιος Απολλινάριος στο Λιμάνι» <https://archive.apan.gr/gr/data/Accompanying-Item/31962>